

Regula Sancti Patris Benedicti

Benedikt <Montecassino, Abt, Heiliger>

Moguntiae, 1604

LIII. Si debet Monachus litteras, vel eulogia suspicere.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-64533](#)

*sententiam excommunicationis incurunt, alyſa
pœnis, pro ut in ipſis bullis ſubiacebunt.*

*Quod non debeat Monachus literas, vel Eulogia
accipere ſine iuſſu Abbatis.*

C A P. LIII.

NVllatenus liceat Monacho nec à parentibus suis, nec à quoquam hominum nec ſibi inuicem literas, aut Eulogia, vel quilibet munuscula accipere aut dare, ſine precepto Abbatis ſui. Quod ſi etiam à parentibus ſuis ei quicquam directum fuerit: non preſummat fuſcipere illud, niſi prius indicium fuerit Abbati. Quod ſi iuſſerit fuſcipi, in Abbatis ſit potestate cui illud iubeat dari: Etnò contriferetur Frater cui forte directum fuerat, ut non detur occasio Diabolo. Qui autem aliter preſumpſerit, disciplinæ Regulari ſubiaceat.

I. (QVÆLIBET MVNVS CVL A.) Temerarij preſumptionem Monachorum noſtrorum, qui cum nihil habeant nec habere debeat, munera accipere & dare non metnunt, Regula & profefſioni noſtri aduersantes, tāquam ſeminarium diaboli, & mortale virus, penitus inter dicentes, quia ſepe ex huiusmodi numerum collatione, & receptione inordinata oritur affectio, ſeu complacentia: nolum quod inuicem ſibi Fratres dent, vllatenus munuscula iuxta Regulam, neque etiam aliis quibuscunq; aut aliunde ſibi directa accipient, ſine Pralati ſpeciali licentia.

2. 80

2. Sed nec ipsi Prælati Fratribus aliorum Monasteriorum munuscula mittant: nisi forte à patribus dictorum Fratrum fuerint requisiti.
3. (LITERAS.) Si qua vtili, & honesta causa, volunt Fratres scribere literas, habita prius scribendi licentia, scribant. Deinde literas apertas deferant Prælatis: quas mandamus ab ipsis Prælatis legi, subscribi & signari. Similiter & qui ipsas recipiunt, antequam ipsas legant, clausas præsentent Prælato suo: quas volumus omnino & iubemus Prælatum legere, vel eo absente vicem eius gerentem: & si videbitur sibi, Fratribus, quibus directæ sunt reddat.
4. Nisi forte Congregationis sigillo, videlicet Pax, essent signata: quas nec à Prælato, nec à conuisitatore, nec à Presidente, nec ab aliquo alio aperiri permittimus: nisi ab iis dumtaxat quibus diriguntur, vel de eorum voluntate. Qui autem contrafecerit, tribus primis diebus Mercurij sequentibus ieunet in pane & aqua in terra in Refectorio: nec ab aliquo dispensari posse nisi in casu grauiſſimæ infirmitatis.
5. Sub eadem quoque pœna districtè prohibemus: quod nemo literas Presidenti, diffinitoribus, aut visitatori cuilibet, vel regimini intra annum directas, nisi de eorum voluntate ad quos diriguntur, aperire præsumat. Quod si quis de huiusmodi errore conictus fuerit, si quidem literæ sunt munitæ sigillo Pax, ultra prædictam pœnam stet degradatus per mensem. Quod si Prælatus fuerit, dicat ex ordine totum Psalterium, & ieunet ter in pane & aqua secretò. Si autem non fuerint munitæ sigillo Pax, stet degradatus per quindecim dies: & si Prælatus fuerit,

dicat

dicat Psalmos pænitentialis, & ieiunes ut superius.

6. Eidem quoque pœna, Prælatos & Fratres nostros quoscunq;_z, qui literas, etiā priuatis sigillis munatas vel Fratribus quibus uque directas interciperet seu aperire præsumperint, subiacere decernimur.

7. Præter casus autem prædictos, Fratres qui sine licentia Prælari sui scripserint, aut literas ad se directas legerint, quoties contrauenerint, toties ieiunent in pane & aqua in Refectorio: nec aliter dispergari possint.

8. Mandamus autem Prælatis omnibus, ut hanc Ordinationem inuiolabiliter seruent & obseruant faciant à Visitatoribus, si se: us fecerint ipsi puniendo, cui quoque Ordinationi volumus & Abbati Titulares omnino esse subiectos.

9. Quicunque vero ex nostra Congregatione, etiā si fuerint Ostiarij, vel Hospites portantes literas vel munuscula Prælato ea statim præsentent: & nihil dicant, nec quibus diriguntur, nec aliis. Cōtrafacentes dicant suam culpam in Capitulo, & comedant in terra in Refectorio.

De Vestimentis, & Calceamentis Fratrum.

CAPUT LV.

Vestimenta Fratribus secundum locorum qualitatem ubi habitant, vel aërum temperiem dentur: quia in frigidis regionibus amplius indigetur, in calidis verò minus. Hæc ergo cōsideratio penes Abbatē sit. Nos tamen mediocribus locis sufficere credimus Monachis, per singulos Cucullam, & Tun-

cam.